

Zarzuty i główne argumenty:

Decyzja o zawieszeniu należności celnych przywozowych (lub w określonych przypadkach zastosowanie zerowej stawki celnej) na niektóre rodzaje broni i wyposażenia wojskowego została podjęta w ramach Wspólnoty na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 150/2003 r. ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2003 r. (*)

Zdaniem Komisji jednostronne zwolnienie wprowadzone przez Włochy w okresie poprzedzającym stosowanie wspomnianego rozporządzenia stanowi bezprawne odstępstwo od art. 26 WE i wspólnotowych przepisów celnych, które w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego zmniejszenia stanowiących środki własne Wspólnoty wpływów z należności celnych.

(*) Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1

(?) Dz.U. L 155 z 7.6.1989, str. 1

(?) Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 1

(*) Dz.U. L 25 z 30.1.2003, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 24 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-388/05)

(2006/C 22/09)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 24 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez A. Aresu i D. Recchia, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

— stwierdzenie, że

- a) przed dniem 28 grudnia 1998 r., datą wyznaczenia specjalnego obszaru ochrony „Valloni di steppe pedegarganiche”, nie podejmując odpowiednich działań w celu uniknięcia zanieczyszczenia lub pogorszenia warunków siedlisk lub zakłóceń wpływających na ptactwo, które miały istotne skutki w odniesieniu do planu nazwanego „patto d’area” i przewidzianych w nim przedsięwzięć, które mogły oddziaływać na siedliska i gatunki w obrębie IBA nr 94 (z listy IBA 89) „Promontorio del Gargano” i faktycznie pogorszyły warunki siedlisk oraz

spowodowały zakłócenia wpływające na ptactwo w obrębie ww. IBA, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG (*) z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa;

- b) po dniu 28 grudnia 1998 r., dacie wyznaczenia specjalnego obszaru ochrony „Valloni e steppe pedegarganiche”, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 2-4 i art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG (?) z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory;

— obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Nie podejmując odpowiednich działań w celu uniknięcia zanieczyszczenia lub pogorszenia warunków siedlisk lub zakłóceń wpływających na ptactwo, które miały istotne skutki w odniesieniu do planu nazwanego „patto d’area” i przewidzianych w nim przedsięwzięć na obszarze wyznaczonym później jako specjalny obszar ochrony „Valloni e steppe pedegarganiche”, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom wynikającym z art. 4 ust. 4 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa oraz następnie po 28 grudnia 1998 r. zobowiązaniom wynikającym z art. 6 ust. 2-4 i art. 7 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

(*) Dz.U. L 103 z 25.04.1979 str. 1

(?) Dz.U. L 206 z 22.7.1992, str. 7.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-394/05)

(2006/C 22/10)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 9 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez D. Recchię i M. Konstantinidisa, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.